

Republika Srbija
Tužilaštvo za ratne zločine

OKRUŽNI SUD U BEOGRADU

Veće za ratne zločine

3. jun 2009.

Na osnovu čl. 265. st.1. u vezi čl. 46. st.2. tač.3. Zakonika o krivičnom postupku, podižem

OPTUŽNICU

Protiv:

MILANA ŠPANOVIĆA, rođen 08.10.1960.godine u Novskoj, državljanin Republike Srbije, trgovac, nastanjen u Čelarevu, neosuđivan,

ŠTO JE:

U vremenskom periodu od početka oktobra meseca 1991. godine do kraja januara meseca 1992.godine, u prostorijama zatvora u Staroj Gradiški, u Republici Hrvatskoj u sastavu tadašnje Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije (SFRJ), kao pripadnik Teritorijalne odbrane (TO) Srpske Autonomne Oblasti (SAO) Krajine, kršeći pravila međunarodnog prava za vreme oružanog sukoba koji je tada postojao, a nije imao karakter međunarodnog sukoba, između Jugoslovenske Narodne Armije (JNA) u čijem su sastavu bile jedinice TO SAO Krajine i dobrovoljački sastavi s jedne strane, i hrvatskih oružanih formacija u čijem su sastavu bile jedinice Ministarstva unutrašnjih poslova (MUP) Hrvatske, Zbora narodne garde (ZNG) i dobrovoljci s druge strane, protivno čl.3. st.1. tač.1. i st.2. tač.a), čl.4. st.1. i čl. 27. st.1. IV Ženevske konvencije o zaštiti građanskih lica za vreme rata od 12.08.1949. godine („Službeni list FNRJ“, br. 24/50), čl.4. st.1. i st.2. tač.a) i čl.13. st.2. Dopunskog Protokola uz Ženevske konvencije o zaštiti žrtava nemeđunarodnih oružanih sukoba od 12.08.1949. godine (Protokol II), („Službeni list SFRJ“, Međunarodni ugovori br.16/78) prema civilnim licima koja ne učestvuju u neprijateljstvima, a protivzakonito su zatvorena i lišena slobode u vezi oružanog sukoba i nalaze se u vlasti jedne strane u sukobu, prema kojima se mora postupati u svakoj prilici čovečno, bez ikakve nepovoljne diskriminacije zasnovane na etničkoj pripadnosti i koji moraju biti zaštićeni od svakog nasilja ili zastrašivanja, okrutno postupao, vršio njihovo mučenje i telesno povređivanje, tako što je:

- neutvrđenog dana u januaru mesecu 1992.godine, najpre naredio oštećenom (ošt.) Bogunović Đuri da se izuje i stojeći na prstima, čelo okrene prema zidu, a zatim mu počeo guliti glavu o zid povlačeći je gore - dole, nakon čega mu je ugurao šaku u usta čupajući mu zube i desni, polomivši mu pritom više zuba donje vilice, a potom ga udarao po telu nogom obuvenom u cipelu;

zajedno sa NN muškim licem:

- dana 18.10.1991.godine, najpre naredili ošt. Filipović Luki da stavi ruke na leđa, raširi noge i stane licem prema zidu, nakon čega ga je okrivljeni (okr.) počeo tući lancem, a NN lice pendrekom, po telu, okr. mu zatim udario šamar, a onda su ga obojica uhvatili rukama za kosu i više puta mu udarali glavu o zid,

- u dva odvojena dana, u navedenom vremenskom periodu, naredili ošt.Kvočić Josipu da stavi ruke na leđa, raširi noge i glavu oslovni o zid, a zatim ga počeli udarati nogama obuveni u cipele, jedan s jedne, a drugi sa druge strane tela, sve dok nije pao na pod, potom ga gazili po telu, a kada se po njihovom naređenju pridigao i zauzeo prvobitni položaj, nastavili da ga tuku na isti način, pri čemu je dva puta padao i dva puta se dizao, što se ponovilo još jednom prilikom, jednog od sledećih dana,

na koji način je pomenutim oštećenima, pripadnicima hrvatske nacionalnosti nanosio velike patnje, povrede telesnog integriteta i zdravlja,

- čime je izvršio krivično delo ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142. st.1. Krivičnog zakona Savezne Republike Jugoslavije (KZ SRJ).

P R E D L A Ž E M

Da se pred tim sudom zakaže i održi glavni javni pretres, na koji da se pozovu:

I - Tužilac za ratne zločine.

II - Optuženi: Milan Španović.

III - Branilac optuženog.

IV- Zakonski zastupnik iza pok. Filipović Luke

V - Svedoci oštećeni:

VI - Svedoci:

O b r a z l o ž e n j e

Postojanje krivičnog dela ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. st.1. KZ SRJ, u vreme, na mestu i na način kako je to prikazano u izreci optužnice i krivična odgovornost okr. za izvršenje ovog krivičnog dela, utvrđuje se rezultatima sprovedene istrage.

Iz rezultata sprovedene istrage proizilazi osnov za zaključak da je u jesen 1991.godine, na području toga dela Hrvatske u tadašnjoj SFRJ, postojao oružani

sukob između snaga JNA, u čijem su sastavu bile jedinice TO SAO Krajina i dobrovoljački sastav s jedne strane i hrvatskih oružanih formacija u čijem su sastavu bile jedinice MUP-a Hrvatske, ZNG i dobrovoljci sa druge strane.

Ovaj sukob nije imao karakter međunarodnog sukoba, pošto je Republika Hrvatska od međunarodne zajednice priznata kao samostalna država tokom 1992.godine.

Iz spisa predmeta proizilazi da je okr. kao pripadnik TO SAO Krajine, činio jednu od strana u konkretnom sukobu.

Krajem septembra i početkom oktobra 1991.godine, svi oštećeni, stanovnici sela Borovac u opštini Novska, su u vezi pomenutog oružanog sukoba, isterani iz svojih kuća i odvedeni u zatvor u Staroj Gradiški, gde su boravili do kraja januara meseca 1992.godine, kada su razmenjeni ili pušteni. Za sve to vreme, punu vlast nad njima imali su pripadnici TO SAO Krajine, među kojima i okr., a istovremeno su bili i u obavezi da se u postupanju prema njima, pridržavaju pravila Međunarodnog ratnog prava.

Naime, opunomoćenici vlada zemalja zastupanih na Diplomatskoj konferenciji održanoj u Ženevi od 21.4. do 12.8.1949.godine u cilju izrade Konvencije o zaštiti građanskih lica za vreme rata, sporazumeli su se i obavezali na poštovanje Konvencije u svakoj prilici. Članovima 3, 4 i 27 iste, predviđeno je, da je u slučaju oružanog sukoba koji nema karakter međunarodnog sukoba i koji izbije na teritoriji jedne od visokih strana ugovornica, svaka strana u sukobu dužna da prema licima koja neposredno ne učestvuju u neprijateljstvima postupa u svakoj prilici čovečno, bez ikakve nepovoljne diskriminacije. U tom cilju zabranjeno je prema takvim licima koja se nalaze u vlasti jedne od strana u sukobu, nanošenje povreda telesnog integriteta i zdravlja, vršenje mučenja, nasilja i zastrašivanja.

Iz pomenutog Dopunskog protokola, i to iz čl.4. i 13., proizilazi da civilno stanovništvo uživa posebnu zaštitu u smislu međunarodnog humanitarnog prava i da je prema civilima zabranjeno vršenje nasilja i to nad njihovim životom, zdravljem, fizičkim ili mentalnim blagostanjem, kao i bilo koji oblik telesnog kažnjavanja.

Međutim, okr.takva njihova prava nije poštovao, već je kršeći odredbe navedene Konvencije i Dopunskog protokola, prema ošt. okrutno postupao i mučio ih na opisani način, nanoseći im velike patnje, telesni i duševni bol.

Imajući u vidu da su radnje opisane pomenutom Konvencijom i Dopunskim protokolom uz istu, inkriminisane i domaćim zakonodavstvom nakon ratifikacije, okr. je na predstavljeni način izvršio krivično delo ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. st.1. KZ SRJ, koje delo spada u krivična dela protiv čovečnosti i međunarodnog prava.

Uračunljivost okr. ni na koji način nije dovedena u sumnju.

Ovo krivično delo okr. je učinio sa direktnim umišljajem, jer je bio svestan svog dela i hteo njegovo izvršenje, a imao je i saznanja o tome u odnosu na koga se ovo krivično delo vrši.

Imajući u vidu napred izneto, nalazim da prikupljeni podaci koji se odnose na

krivično delo i optuženog kao izvršioca istog, pružaju dovoljno osnova za podizanje ove optužnice.

TUŽILAC ZA RATNE ZLOČINE
Vladimir Vukčević